

nes Bei, som Regel ved Afgjørelserne i de enkelte Tilfælde, vil lægge den Opfattelse til Grund, der hjemler Fiskerne Ret til at fiske i $\frac{3}{4}$ af de naturligt afgrænsede Fiskevande, altsaa den Opfattelse, som jeg her har tilladt mig at betegne som Finantsudvalgets Opfattelse af Lovens Indhold, og som jeg antager, at Flertallet her i Salen ogsaa slutter sig til, uden Hensyn til Fortolkningsspørgsmaalet eller til mulige Forhandlinger med Udvalget, som jeg ikke i dette Dieblif skal komme ind paa, da det er Ting, som ligger udenfor den steblikkelige Interesse, og som ikke staa i nogen nødvendig Forbindelse med, hvad man vil gjøre i Fremtiden. Altsaa, for at gjøre det ganske tydeligt: Opfordringen gaar ud paa, at Ministeriet i de Tilfælde, hvor det kommer klart frem, som Norm for Afgjørelserne vil anvende den Opfattelse, som hjemler Fiskeren, for at udtrykke det tydeligt og objektivt, Ret til at fiske i $\frac{3}{4}$ af de naturligt afgrænsede Fiskevande. Naar da Spørgsmaalet bliver om, hvad „naturligt afgrænsede Fiskevande“ vil sige, er dette naturligvis atter et noget ubestemt og vagt Udtryk, som man kan tvivle om, men der anerkjender Udvalget, at det maa være Administrationen, som bestemmer, hvad der skal forstås ved „naturligt afgrænsede Fiskevande“. Er man overhovedet inde paa den Betragtning, at „naturligt afgrænsede Fiskevande“ virkelig betyder Noget — men det er den ærede Minister aabenbart ikke gaaet ud fra i sit Cirkulære — vil der ikke være nogen Vanskelighed ved at komme til en Forstaelse. Udvalget forudsætter endvidere ligeledes, at den Regel, der saaledes praktisk vil blive fulgt i Sommer, og hvorved Ulemperne af Cirkulæret ville kunne ophæves, dersom Ministeren gaar ind paa vor Betragtningssmaade, gjøres til Gjenstand for nye Underjøgelse næste Aar, saa at der kan komme et nyt Cirkulære ud, der stemmer med den Tanke, jeg her har tilladt mig at fremsætte som Udvalgets, og som jeg ogsaa tror har ligget til Grund for Lovens Affattelse i Fjor. Jeg har blot bedet om Ordet for at rette denne Opfordring til den ærede Minister, fordi den staaer i Forbindelse med en Bevilling paa Finantsloven, og fordi det vil fremme Arbejdet paa Finantsloven, naar den ærede Minister kunde udtale sig imødekommende, saa at de Forhandlinger, der ere førte om denne Sag gennem Finantsudvalget, maatte kunne siges at have ført til et Resultat.

Judeurigsministeren (Singer & Lev):

Om de Punkter, som ere fremdragne af den ærede Ordfører, kan jeg fatte mig kort.

Hvad Landbohøjskolebevillingen angaar, skjønner jeg ikke rettere, end at den ærede Ordfører i Realiteten er enig med mig om dens Udførelse, og det er nærmest i Opstillingen af en Udgiftspost af 400 Kr. som personligt Tillæg til Bedkommende, at man vil have en Ændring. Det skal jeg ikke have Noget imod, i hvert Fald skal jeg finde mig deri. Et Spørgsmaal, som den ærede Ordfører fremdrog, staaer under § 27, nemlig Hornbæk Havn. Det er jo et gammelt Spørgsmaal; jeg mener, at Administrationen har vist god Konduite i dette Forhold, og at den har været nødt til at gjøre, hvad den har gjort. Vi have forhandlet Spørgsmaalet i Fjor, og jeg skal ikke fordybe mig i det igjen i Aar. -- Hvad de saakaldte Samraads-spørgsmaal angaar, da skal jeg ikke komme ind paa Postadresebogen; jeg tror, at det Spørgsmaal vil finde sin Afgjørelse ved Finantslovens 3die Behandling. Hvad Telegrambureauerne angaar, da er jeg villig til at undersøge det Spørgsmaal; jeg er for Resten i Begreb med det. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i den Opfattelse, at der udvises Begunstigelse mod et enkelt Bureau. Jeg tror inderligere, at der er et Bureau, der skaffer Jernbanen Lettelser med Hensyn til at faae dets Eksterretninger ud, saaledes er i alt Fald min Opfattelse af Forholdet, men jeg er ikke i Stand til nu at udtale mig mere officielt og endeligt om det; det er kommet til min Kundskab for et Par Dage siden, og jeg skal se at faae Rede paa dette Forhold. -- Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Vedreborg) fremdrog et Spørgsmaal, som jeg erkjender har Interesse. Jeg kan ikke nøies med, som det ærede Medlem, at røre ved den Side af Spørgsmaalet, som ligger praktisk for i dette Dieblif. Jeg anerkjender, at for det ærede Udvalg lige overfor Bevillingens Givelse maa det være om at gjøre, at man kan enes om en Fortolkning eller rettere sagt hævde sin Fortolkning af Sagen, ligesom jeg selvfølgelig maa hævde min Fortolknings Rigtighed. Meningen er vel ikke fra nogen af Siderne den, at man vil gjøre Fiskerne Skade eller søge at tilveiebringe Forhold for Fiskeriet, som kunne genere Fiskerne, men Meningen maa vel være den, at man erkjender, at man ved Fiskeriloven har villet indføre en Fredning, at man har villet indføre en saadan Begrænsning i Fiskeriets Frihed, at Fremtiden nogenlunde kunde være tjent med Nutidens Fiskeri, saaledes tror jeg at kunne udtrykke det. Meningen har været at beskytte saaledes, at man ikke gaar til et Rovfiskeri, men at